

ผลการทดลอง

การเก็บและแยกเชื้อแบคทีเรีย

จากการทดลองสามารถทำการแยกเชื้อแบคทีเรียจากกุ้งที่เกิดโรคในบริเวณภาคใต้ได้จากแหล่งต่างๆ ดังผลที่ได้แสดงไว้ในตารางที่ 1 โดยลักษณะทั่วไปของกุ้งที่ทำการแยก เชื้อจะมีลักษณะสีตัวเข้ม ตัวหลวง กรอบแกรบ ระยะส่วนต่างๆ เข่นแพนหาง หนวด ขา ว่ายน้ำ กร่อนและมีนาดแพลสีดำเนินผิวหุ้มลำตัวและเหงือก เมื่อทำการเปิดส่วนของแผ่นปิดหัวออกพบลักษณะของตับกุ้งใส ฟ่อและลีบแข็ง นอกจากนั้นในกุ้งบางตัวยังพบว่ามีน้ำขังบริเวณรอยต่อของหัวและลำตัวมากกว่าปกติ ลักษณะของเชื้อที่เจริญบนอาหารเดี้ยงเชื้อพน มีลักษณะโคลนิกลมของเรียบ ทั้งสีเหลืองและสีเขียว โดยพบว่าเชื้อแบคทีเรียโคลนีสีเขียว คิดเป็น 90 เปอร์เซนต์ และโคลนีสีเหลือง 10 เปอร์เซนต์ ทั้ง 10 สายพันธุ์ มีทั้งที่เรืองแสงในที่มืด คิดเป็น 80 เปอร์เซนต์ และไม่เรืองแสง 20 เปอร์เซนต์ เชื้อทั้งหมดสามารถย่อยเม็ดเลือดแดงบนอาหาร BA ผสมเกลือ 1.5 เปอร์เซนต์ ได้ (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 แสดงคุณสมบัติของเชื้อแบคทีเรียที่ทำการเก็บตัวอย่างจากพื้นที่เดี้ยงกุ้งในเขตจังหวัดภาคใต้

Isolates	Source of samples	Organ	Characteristic of colony	Luminescent	Growth on TCBS	Hemolysis
V018	Nakornsrithamarat	Hepatopancreas	S.R	N	G	H
V022	Pattalung	Hepatopancreas	S.R	N	G	H
V031	Songkhla	Hepatopancreas	S.R	L	G/Y	H
V038	Pattani	Hepatopancreas	S.R	L	G	H
V039	Surat	Hepatopancreas	S.R	L	G	H
V045	Pattani	Hepatopancreas	S.R	L	G	H
V046	Nakornsrithamarat	Hepatopancreas	S.R	L	G	H
V048	Surat	Hepatopancreas	S.R	L	G	H
V049	Songkhla	Hepatopancreas	S.R	L	G	H
V050	Pattalung	Hepatopancreas	S.R	L	G	H

Remark : S = Smooth R= Round L= Luminescent on TSA
 N= Non luminescent G= Green colony
 Y= Yellow colony H= Hemolysis on BA

การทดสอบคุณสมบัติทางชีวเคมีของเชื้อ

จากการทดสอบคุณสมบัติทางชีวเคมีของเชื้อแบคทีเรียที่แยกได้ในตารางที่ 1 พบว่าเชื้อแบคทีเรียดังกล่าวทุกตัวมีลักษณะทางชีวเคมีที่สามารถจัดได้เป็นแบคทีเรีย *V. harveyi* ทั้งหมด โดยคุณสมบัติทางชีวะเคมีและลักษณะทั่วไปที่เจริญบนอาหารเลี้ยงเชื้อ TCBS มีทั้งลักษณะโคลoniสีเหลืองและสีเขียวและมีลักษณะเรื่องแสงและไม่เรืองแสงบนอาหารเลี้ยงเชื้อ TSA ดังรายละเอียดลักษณะทางชีวเคมีได้แสดงไว้ในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ลักษณะทางชีวเคมีของเชื้อแบคทีเรีย *Tibrio harveyi*

ตารางที่ 2 (ต่อ)

L-Arginine	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
L-Ornithine	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Growth at											
0°C	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
4°C	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
20°C	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
37°C	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+
40°C	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
50°C	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Growth in NaCl at											
0%	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
2%	-	+	-	-	-	+	-	-	+	+	+
4%	-	+	+	-	-	+	-	-	+	+	+
6%	-	+	-	-	-	+	-	-	+	+	+
8%	-	+	-	-	-	+	-	-	+	+	+
10%	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
12%	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Identification	Vh										

Note : G = green. Y = yellow. L = luminescent. N = non-luminescent. + = positive.

- = negative. - - = not clear. w = weak. Vh = *Vibrio harveyi*

การทดสอบความไวของเชื้อต่อยาปฏิชีวนะ

จากการทดสอบความไวของเชื้อต่อยาปฏิชีวนะ 5 ชนิดที่มีการใช้กันอย่างแพร่หลายในการเลี้ยงกุ้งในประเทศไทยคือ ออกโซลินิก แอ็ซิด (Oxolinic acid. OA) นอร์ฟลีอกชาซิน (Norfloxacin. NOR) ออกซีเตตร้าซัคคลิน (Oxytetracyclin. OT) ไตรเมธิโพริม-ซัลฟามេทอซazole (Sulfamethoxazole trimetroprime. SXT) และ ซาราฟลีอกชาซิน (Sarafloxacin. SRF) นอกจากนั้นได้ทำการทดสอบยาคลอแรมพินิคอล (Chloramphenicol. C) เพื่อศึกษาแนวโน้มการต้านต่อชนิดยาปฏิชีวนะของเชื้อ พบว่าเชื้อแบคทีเรียทั้ง 10 สายพันธุ์ มีความไวต่อยาปฏิชีวนะต่างกัน (ตารางที่ 3) โดยเชื้อมีความไวต่อยาออกโซลินิก แอ็ซิด คิดเป็น 40 เปอร์เซนต์ ไวต่อ yanor ฟลีอกชาซิน คิดเป็น 60 เปอร์เซนต์ ไวต่อยาออกซีเตตร้าซัคคลิน คิดเป็น 40 เปอร์เซนต์ มีความไวต่อยาไตรเมธิโพริม-ซัลฟามេทอซazole คิดเป็น 50 เปอร์เซนต์ ไวต่อยาซาราฟลีอกชาซิน คิดเป็น 30 เปอร์เซนต์ และมีความไวต่อยาคลอแรมพินิคอล คิดเป็น 80 เปอร์เซนต์ ตามลำดับ (ตารางที่ 4) นอกจากนี้ได้ทำการเก็บรวบรวมตัวอย่างเชื้อแบคทีเรียในกลุ่มวิบาริจากศูนย์วิจัยสุขภาพสัตว์น้ำ ในช่วง

เดือนตุลาคม 2542-สิงหาคม 2543 แล้วทำการทดสอบความไวของยาชนิดต่างๆ ต่อเชื้อพันธุ์แบบที่เรียกว่าแบบนี้มีความไวต่อยาต่างกัน โดยเฉลี่ยใน ตารางที่ 5

ตารางที่ 3 ผลการทดสอบความไวของเชื้อแบคทีเรีย *Vibrio harveyi* สายพันธุ์ต่างๆ ต่อยาปฏิชีวนะ

Antibacterial	Sensitivity test									
	V002	V018	V022	V031	V039	V045	V046	V048	V049	V050
OA	S	S	S	S	R	R	R	R	R	R
NOR	R	S	S	S	R	S	S	S	R	R
OT	R	S	S	S	R	R	R	R	S	R
SXT	R	S	S	S	R	R	R	R	S	S
SRF	S	S	R	S	R	R	R	R	R	R
C	S	S	S	S	R	S	S	R	S	S

S= Susceptable: R= Resistant

OA = Oxolinic acid: NOR = Norfloxacin: OT = Oxytetracyclin:

SXT = Sulfamethoxazole trimetroprim: SRF = Sarafloxacin: C = Chloramphenicol

ตารางที่ 4 ผลการทดสอบความไวของเชื้อแบคทีเรีย *Vibrio harveyi* 10 สายพันธุ์ ต่อยาปฏิชีวนะ

Antibacterial	Number of Isolates			
	Tested (strain)	Sensitive (strain)	Sensitive (%)	Resistant (%)
Oxolinic acid	10	4	40	60
Norfloxacin	10	6	60	40
Oxytetracyclin	10	4	40	60
Sulfamethoxazole trimetroprim	10	5	50	50
Sarafloxacin	10	3	30	70
Chloramphenicol	10	8	80	20

ตารางที่ 5 ผลการทดสอบความไวของเชื้อแบคทีเรีย *Vibrio spp.* ต่อยาปฏิชีวนะ

Antibacterial	Number of Isolates			
	Tested (Isolate)	Sensitive (Isolates)	Sensitive (%)	Resistant (%)
Norfloxacin	110	72	64.55	35.55
Chloramphenicol	52	17	32.69	67.31
Oxolinic acid	110	30	27.27	72.73
Sulfamethoxazole trimetroprim	110	34	30.91	69.09
Oxytetracyclin	93	29	31.18	68.82
Sarafloxacin	51	11	21.57	78.43

Note: เก็บตัวอย่างเชื้อแบคทีเรียที่แยกได้จากกุ้งป่วย ตั้งแต่เดือนตุลาคม 2542-สิงหาคม 2543

การทดสอบความรุนแรงของเชื้อ

การทดสอบความรุนแรงของเชื้อ *V. harveyi* ทั้ง 10 สายพันธุ์ โดยการหาค่า LD₅₀ ที่เวลา 10 วัน หลังทำการฉีดเชื้อที่ทราบความเข้มข้นจากการวัดค่าการส่องผ่านของแสงที่ OD 640 เข้าในกุ้งปักติขนาด 12-15 กรัม และทำการบันทึกผลอัตราการตายเป็นระยะเวลา 10 วัน แล้วคำนวณหาค่า LD₅₀ พบว่าเชื้อแบคทีเรียทั้งหมดมีค่า LD₅₀ ที่แตกต่างกัน โดยมีค่า OD ตั้งแต่ 0.007-0.139 มีปริมาณความเข้มข้นของเชลล์แบคทีเรียตั้งแต่ 1.60×10^6 - 7.27×10^7 CFU/ml ซึ่งปริมาณแบคทีเรียที่ทำให้กุ้งตาย 50 เปอร์เซนต์ ในเวลา 10 วัน ตั้งแต่ 1.60×10^5 - 7.27×10^6 CFU/0.1 ml (ตารางที่ 6)

ตารางที่ 6 ผลการทดสอบความรุนแรงของเชื้อ *Vibrio harveyi* สายพันธุ์ต่างๆ ต่อ กุ้งกุลาดำ

Isolates	OD 640	CFU/ml	LD ₅₀ at 10 days (CFU/animal*)
V002	0.059	2.73×10^7	2.73×10^6
V018	0.053	4.08×10^7	4.08×10^6
V022	0.136	7.27×10^7	7.27×10^6
V031	0.095	5.00×10^7	5.00×10^6
V039	0.063	4.65×10^7	4.65×10^6
V045	0.059	1.11×10^7	1.11×10^6
V046	0.081	1.60×10^8	1.60×10^7
V048	0.007	3.79×10^6	3.79×10^5
V049	0.069	3.17×10^7	3.17×10^6
V050	0.096	4.97×10^7	4.97×10^6

OD = Optical density

LD = lethal dose

* = 0.1 ml/shrimp

การเปลี่ยนแปลงทางสรีรวิทยาหลังการติดเชื้อแบคทีเรียในกุ้งกุลาดำ

จากการศึกษาการเปลี่ยนแปลงทางสรีรวิทยาภายในบางประการของกุ้งกุลาดำที่ติดเชื้อแบคทีเรีย พบว่ากุ้งที่ติดเชื้อแบคทีเรียจะมีปริมาณเม็ดเลือดต่ำกว่ากุ้งปักติโดยต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ($p<0.01$) ทั้ง 24 และ 48 ชั่วโมง หลังทำการฉีดเชื้อแบคทีเรียกล่าวคือที่เวลา 24 ชั่วโมงชุดควบคุมมีปริมาณเม็ดเลือดรวมเฉลี่ย $3.36 \pm 1.30 \times 10^7$ เชลล์/ml และลดลงเหลือ $2.15 \pm 1.03 \times 10^7$ เชลล์/ml ในชุดทดลองฉีดเชื้อ และเมื่อเวลาผ่านไป 48 ชั่วโมง ชุดควบคุมมีปริมาณเม็ดเลือดรวมเฉลี่ย $3.52 \pm 1.27 \times 10^7$ เชลล์/ml และลดลงเหลือ $2.33 \pm 1.42 \times 10^7$ เชลล์/ml ในชุดทดลองโดยพบว่าปริมาณเม็ดเลือดรวมเฉลี่ยของกุ้งชุดทดลองหลังจากฉีดเชื้อ 24 และ 48 ชั่วโมง มีค่าไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ 7)

ส่วนค่าความเป็นกรด-ด่างของน้ำเลือดพบว่ากุ้งที่ติดเชื้อมีค่าสูงกว่ากุ้งปกติ โดยชุดควบคุมมีค่า 7.62 ± 0.17 ชุดทดลองมีค่าความเป็นกรด-ด่างของน้ำเลือด 7.89 ± 0.14 หลังจากฉีดเชื้อ 24 ชั่วโมง เมื่อทำการวิเคราะห์พบมีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ($p<0.01$) และเมื่อทำการเก็บตัวอย่างเลือดกุ้งกุลาดำที่ติดเชื้อเป็นเวลา 48 ชั่วโมง ตรวจวัดความเป็นกรด-ด่างของน้ำเลือดก็พบว่ามีค่าแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ($p < 0.05$) โดยพบว่าในชุดควบคุมยังคงมีความเป็นกรด-ด่างในน้ำเลือดต่ำกว่าชุดทดลอง กล่าวคือในชุดควบคุมมีค่า 7.23 ± 0.30 และในชุดทดลองมีค่า 7.68 ± 0.22 ปริมาณน้ำตาลในน้ำเลือดพบว่ากุ้งที่ติดเชื้อแบคทีเรียมีค่าไม่แตกต่างกันกับชุดควบคุม ($p>0.05$) ทั้งชุดการทดลองที่ฉีดเชื้อนาน 24 และ 48 ชั่วโมง โดยในระยะเวลา 24 ชั่วโมงหลังฉีดเชื้อ ปริมาณน้ำตาลในน้ำเลือดมีค่า 24.55 ± 9.0 มก เปอร์เซนต์ ขณะที่ชุดควบคุมมีค่าเฉลี่ย 23.14 ± 9.05 มก เปอร์เซนต์ ส่วนเมื่อผ่านไป 48 ชั่วโมง มีค่า 25.58 ± 4.79 มก เปอร์เซนต์ และ 26.13 ± 9.43 มก เปอร์เซนต์ ในชุดทดลองและชุดควบคุมตามลำดับ ส่วนปริมาณโปรตีนในชีรัม พบว่า กุ้งที่ติดเชื้อ 24 ชั่วโมง ปริมาณโปรตีนในชีรัมลดลงเมื่อเทียบกับชุดควบคุม กล่าวคือชุดควบคุมมีค่า 29.20 ± 5.28 ก เปอร์เซนต์ และชุดทดลองมีปริมาณโปรตีนในชีรัม 22.63 ± 7.58 ก เปอร์เซนต์ เมื่อทำการวิเคราะห์พบมีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ($p<0.05$) แต่เมื่อเวลาผ่านไปเป็น 48 ชั่วโมง พบว่าโปรตีนในชีรัมของกุ้งติดเชื้อมีค่าสูงขึ้นไกล์เคียงกับกุ้งปกติคือมีค่า 28.32 ± 6.84 ก เปอร์เซนต์ และ 28.52 ± 9.38 ก เปอร์เซนต์ ในชุดทดลองและชุดควบคุมตามลำดับ นอกจากนี้การทดลองหาค่าความว่องไวของเอนไซม์ปีโนโลออกซิเดส (phenoloxidase activity) ของเม็ดเลือดกุ้งทั้ง 2 ชุดการทดลอง พบว่ากุ้งที่ถูกฉีดเชื้อนาน 24 ชั่วโมง มีค่าความว่องไวของเอนไซม์ปีโนโลออกซิเดส ของเม็ดเลือด 469.66 ± 412.68 หน่วยนาที/มก โปรตีน สูงกว่าชุดควบคุมที่ฉีดน้ำเกลือ ที่มีค่า 298.25 ± 174.26 หน่วยนาที/มก โปรตีน อย่างไรก็ตามเมื่อวิเคราะห์ผลทางสถิติพบมีค่าไม่แตกต่างกัน ($p>0.05$) เมื่อทำการวิเคราะห์หาความว่องไวของเอนไซม์ปีโนโลออกซิเดสของเม็ดเลือด ในทั้ง 2 ชุดการทดลองหลังจากฉีดเชื้อนาน 48 ชั่วโมง พบมีค่าไกล์เคียงกับชุดควบคุมมีค่า 195.35 ± 58.45 หน่วยนาที/มก โปรตีน และชุดทดลองมีค่าเฉลี่ย 188.76 ± 67.27 หน่วยนาที/มก โปรตีน ซึ่งไม่พบความแตกต่างกันทางสถิติซึ่งเดียวกัน ($p>0.05$) (ตารางที่ 7)

ตารางที่ 7 องค์ประกอบเลือดของกุ้งกุลาดำหลังทำการฉีดเชื้อแบคทีเรียนาน 24 และ 48 ชั่วโมง เปรียบเทียบกับชุดควบคุม

Parameters	24 hr post injection*		48 hr post injection*	
	Control	Treatment	Control	Treatment
THC ($\times 10^7$ cell/mm 3)	3.36±1.30 ^a	2.15±1.03 ^b	3.52±1.27 ^a	2.33±1.42 ^b
Blood pH	7.68±0.22 ^a	7.89±0.14 ^b	7.62±0.17 ^a	7.89±0.14 ^b
Blood glucose (mg %)	23.14±9.05 ^a	24.55±9.0 ^a	25.58±4.79 ^a	26.13±9.43 ^a
Serum protein (g %)	29.20±5.28 ^a	22.63±7.58 ^b	28.52±9.38 ^a	28.32±6.84 ^a
PO activity (unit/ min/ mg protein)	298.25±174.26 ^a	469.66±412.68 ^a	195.35±58.45 ^a	188.76±67.27 ^a

Means±SD in the same row with sharing the common superscript are not statistically different (p>0.05)

* n=20

การเปลี่ยนแปลงทางเนื้อเยื่อวิทยา

เปรียบเทียบผลการเปลี่ยนแปลงทางเนื้อเยื่อของกุ้งกุลาดำปกติในชุดควบคุม (ภาพที่ 1) กับชุดติดเชื้อแบคทีเรีย พนว่าหลังการฉีดเชื้อแบคทีเรียนาน 24-48 ชั่วโมง ไม่ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางเนื้อเยื่อมากนัก พนวมกการลอกหดดของ tubular epithelium ข้างและเนื้อเยื่อตันบางส่วนยังปกติ (ภาพที่ 2) ส่วนในนี้เนื้อเยื่อกล้ามเนื้อพนการเข้ามาล้อมจับสิ่งแผลกปลอมของเซลล์จับกินอยู่กับที่ (fixed phagocyte) เมื่อกุ้งติดเชื้อนานขึ้น (7 วัน) พนว่าการติดเชื้อแบคทีเรียมีผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างเห็นได้ชัดคือภายในท่อตัน ต่อมน้ำเหลือง บริเวณซี่เหลือง แองเก้อด อวัยวะสร้างเม็ดเลือด บริเวณโคนขา เกิดการบวมพองของ lumen ภายในท่อตันและต่อมน้ำเหลืองพนเซลล์บางส่วนถูกทำลายหลุดเป็นเศษเซลล์ มีเม็ดเลือดแทรกตัว (hemocytic infiltration) เข้าสู่ช่องระหว่างระหว่างตันท่อตัน และห้องล้อมส่วนที่ติดเชื้อจะมีลักษณะเป็น granulomatous ซึ่งเห็นได้ชัดเจน (ภาพที่ 3) หลังจากกุ้งติดเชื้อนานในลักษณะเรื้อรัง (14 วัน) พนว่าเซลล์ภายในท่อตันทึ่งหมดถูกทำลายเกิดเป็นลักษณะที่เรียกว่า hepatopancreatic tubular necrosis มีการสลายของท่อตันอย่างรุนแรง (tubular degeneration) และมีการขยายตัวของช่องระหว่างระหว่างท่อตันมากขึ้น (ภาพที่ 4) ในระยะดังกล่าวพบว่ากุ้งทรายอยตายอย่างรุนแรง